

Г. АПОЛЛІНЕР
"МІСТ МІРАБО"

«Міст Мірабо» (фр. *Le pont Mirabeau*) — вірш, який належить перу Гійома Аполлінера, написаний ним приблизно у 1912 році. Вірш увійшов до збірки «Алкоголі. Вірші 1898–1913». Тема його — кохання, що минає, спливає з життя героя.

Міст Мірабо для багатьох поколінь французів — символ вічної історії взаємин чоловіка і жінки, чимало зізнань у коханні чула ріка і котила свої хвилі далі.

У невпинному русі ріки почуттів — запорука розвитку життя. Автор утверджує цінність внутрішніх переживань особистості, мінливих, але прекрасних. Душа ліричного героя цього твору ніби відділяється у своїй журбі від свого носія і летить за водою, а серце б'ється в унісон з усім світом.

Поезія присвячена Марі Лорансен, із якою поет познайомився 1907 року, їй було двадцять два роки, йому — двадцять сім. Марі — художниця, трохи писала вірші. А він тільки шукав свій шлях у літературі. Позаду лишилися нещасливе кохання до англійки Анні Плейден і виснажлива праця в столичних журналах. Гійом Аполлінер і Марі Лорансен любили одне одного протягом п'яти років — років, які, за словами митця, «можливо, були найважливішими» для нього. Однак їм не судилося бути разом усе життя. Сум розлуки втілений у вірші «Міст Мірабо», що увібрав у себе не тільки пам'ять про інших коханих Аполлінера, а й роздуми про саме життя, про плин часу, про те, що все минає в цьому світі.

У вірші «Міст Мірабо» поет пише про кохання, що минає. Тисячі закоханих стояли на мосту Мірабо і дивилися на плин Сени, та для кожної людини кохання неповторне, як неповторне воно для ліричного героя вірша Аполлінера. Сум від втраченої любові викликає в нього роздуми про час і про життя взагалі. Тому можна зазначити, що автор не обмежується темою кохання. У творі порушуються філософські проблеми: життя і смерті, тлінності і вічності, існування особистості.

Одним із центральних є образ Сени, що невпинно котить свої хвилі. Це уособлення життя і часу, в якому, зрештою, все минає — і надії, і кохання, і розчарування. Категорія часу знаходить вираження і в інших образах твору — годинника, зміни дня й ночі.

